

ΣΤΕ 2642/ 2010 [Παράλειψη βεβαίωσης της αυτοδίκαιης άρσης ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης]

Περίληψη

-Το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο επελήφθη αρμοδίως στην κρινόμενη υπόθεση, επειδή ναι μεν η παράλειψη της Διοίκησης να βεβαιώσει την αυτοδίκαιη άρση της επίδικης αναγκαστικής απαλλοτρίωσης -που κηρύχθηκε υπό την ισχύ του ν.δ. 797/1971- λόγω μη καταβολής της αποζημίωσης μέσα σε ενάμισι έτος από τη δημοσίευση της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για προσωρινό καθορισμό της, συντελέσθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του Κ.Α.Α.Α., όμως λόγω του χρόνου υποβολής προς τη Διοίκηση της αίτησης του ενδιαφερόμενου για την έκδοση της βεβαιωτικής πράξης, του χρόνου έκδοσης από τη Διοίκηση της πράξης, με την οποία εκδηλώθηκε η άρνησή της να προβεί σε βεβαίωση της άρσης της εν λόγω αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και του χρόνου κατάθεσης της αίτησης για τη δικαστική βεβαίωση της άρσης αυτής, αρμόδιο για την εκδίκαση της αίτησης αυτής ήταν το δικάσαν τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο.

-Η προβλεπόμενη αίτηση του καθ' ου η απαλλοτρίωση προς το δικαστήριο, με την οποία ασκείται το δικαίωμά του για την αναγνώριση της αυτοδίκαιης, κατά το Σύνταγμα και τον νόμο, άρσης της απαλλοτρίωσης λόγω μη καταβολής της δικαστικώς προσδιορισθείσας αποζημίωσης εντός της νόμιμης προθεσμίας, δεν μπορεί να αποκρουσθεί με την επίκληση ισχυρισμού περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος αυτού.

Πρόεδρος: Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Δικηγόροι: Ε. Καδδά

Βασικές σκέψεις

1. Επειδή, με την αίτηση αυτή, η οποία ασκείται κατά νόμο ατελώς, ζητείται η αναίρεση της υπ' αριθμ. 1482/2006 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς, με την οποία έγινε δεκτή αίτηση του αναιρεσίβλητου και αφενός μεν ακυρώθηκε η παράλειψη της Διοίκησης να βεβαιώσει την αυτοδικαίως επελθούσα άρση αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ακινήτου του αναιρεσίβλητου στο οικοδομικό τετράγωνο (ΟΤ) 969 του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως Δήμου Αγίου Δημητρίου Αττικής αφετέρου δε βεβαιώθηκε από το δικαστήριο της ουσίας ότι επήλθε αυτοδικαίως άρση της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, λόγω της μη συντέλεσής της, συνεπεία μη καταβολής στον αναιρεσίβλητο, εντός

- δεκαοκτώ μηνών, της αποζημίωσης που καθορίστηκε προσωρινώς με την 946/1989 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.
2. Επειδή, όπως προκύπτει από το δικόγραφο της ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ασκηθείσης αιτήσεως-προσφυγής του αναιρεσίβλητου με αυτήν ζητήθηκε να βεβαιωθεί η αυτοδίκαιη άρση αναγκαστικής απαλλοτριώσεως του ακινήτου του αναιρεσίβλητου στο ΟΤ 969, στη συμβολή των οδών Μ. και Σ., του εγκεκριμένου σχεδίου πόλης Δήμου Αγίου Δημητρίου Αττικής, η οποία επιβλήθηκε για την εφαρμογή του ρυμοτομικού σχεδίου (του από 20.1.1972 Δ/τος, ΦΕΚ Δ' 31 όπως επανεγκρίθηκε με το από 13.9.1983 δ/γμα, ΦΕΚ Δ' 502), με την 5/1986 πράξη προσκύρωσης, τακτοποίησης και αναλογισμού αποζημίωσης λόγω ρυμοτομίας της Πολεοδομίας Αργυρούπολης, η οποία κυρώθηκε με την 430297/Α.268/10.6.1987 απόφαση του Νομάρχη Πειραιώς. Δοθέντος, συνεπώς, ότι η υπόθεση που ήχθη ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά και άγεται ήδη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας αφορά σε άρση ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης, η αίτηση αναιρέσεως αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του παρόντος Τμήματος, κατ' άρθρο 5 παραγρ. 1 περίπτ. ε' του π.δ. 361/2001 (Α' 244).
 3. Επειδή, στο άρθρο 17 παρ. 2 του Συντάγματος, όπως αυτό αναθεωρήθηκε με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 84/17.4.2001) ορίζεται ότι «κανένας δεν στερείται την ιδιοκτησία του παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια που έχει αποδειχθεί με τον προσήκοντα τρόπο, όταν και όπως ο νόμος ορίζει, και πάντοτε αφού προηγηθεί πλήρης αποζημίωση, που να ανταποκρίνεται στην αξία την οποία είχε το απαλλοτριούμενο κατά το χρόνο της συζήτησης στο δικαστήριο για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης. Αν ζητηθεί απευθείας ο οριστικός προσδιορισμός της αποζημίωσης, λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το χρόνο της σχετικής συζήτησης στο δικαστήριο». Περαιτέρω, η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου 17 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι «... η αποζημίωση που ορίστηκε καταβάλλεται υποχρεωτικά το αργότερο μέσα σε ενάμισυ έτος από τη δημοσίευση της απόφασης για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης και, σε περίπτωση απευθείας αίτησης για οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης του δικαστηρίου, διαφορετικά η απαλλοτρίωση αίρεται αυτοδικαίως». Εξάλλου, στο άρθρο 7 παρ. 1 του «Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων» (Κ.Α.Α.), ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2882/2001 (Α' 17/6-2-2001), ορίζεται ότι «η αναγκαστική απαλλοτρίωση συντελείται με την καταβολή στον δικαστικώς αναγνωρισθέντα ή στον αληθινό δικαιούχο της αποζημίωσης που προσδιορίστηκε προσωρινά ή οριστικά κατά τον παρόντα νόμο ή με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως γνωστοποίησης ότι η αποζημίωση κατατέθηκε στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων». Σύμφωνα με το άρθρο 11 του ίδιου Κώδικα «1. Η αρχή που κήρυξε την αναγκαστική απαλλοτρίωση δύναται με απόφασή της να την ανακαλέσει

ολικώς ή μερικώς, πριν συντελεσθεί, τηρώντας τη διαδικασία που ορίζεται από το άρθρο 1 για την κήρυξη αυτής. 2. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση ανακαλείται υποχρεωτικά με πράξη της αρχής η οποία την έχει κηρύξει, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου που πιθανολογεί εμπράγματο δικαίωμα στο απαλλοτριωμένο ακίνητο, εάν μέσα σε τέσσερα έτη από την κήρυξη της δεν ασκηθεί αίτηση για το δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης ή δεν καθορισθεί αυτή εξωδίκως. Η αίτηση είναι απαράδεκτη εάν ασκηθεί μετά την πάροδο έτους από την παρέλευση της τετραετίας αυτής, σε κάθε δε περίπτωση μετά τη δημοσίευση της απόφασης καθορισμού της αποζημίωσης. Η πράξη ανάκλησης της απαλλοτρίωσης εκδίδεται μέσα σε τέσσερις μήνες από την υποβολή της σχετικής αίτησης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν ισχύουν προκειμένου περί απαλλοτριώσεων προς εφαρμογή σχεδίων πόλεων, ανάπτυξη οικιστικών περιοχών και για αρχαιολογικούς σκοπούς. 3. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση αίρεται αυτοδικαίως εάν δεν συντελεστεί μέσα σε ενάμισι έτος από τη δημοσίευση της απόφασης προσωρινού καθορισμού της αποζημίωσης και, σε περίπτωση απευθείας οριστικού καθορισμού αυτής, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης. Η αρμόδια για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης αρχή υποχρεούται να εκδώσει μέσα σε τέσσερις μήνες από τη λήξη της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου βεβαιωτική πράξη για την επελθούσα αυτοδίκαιη άρση. Η πράξη αυτή δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 4. Εάν περάσουν άπρακτες οι κατά τις προηγούμενες παραγράφους 2 και 3 προθεσμίες ή εκδοθεί πράξη αρνητική, κάθε ενδιαφερόμενος δύναται να ζητήσει από το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το απαλλοτριωμένο ακίνητο, την έκδοση δικαστικής απόφασης, με την οποία να ακυρώνεται η προσβληθείσα πράξη ή παράλειψη και να βεβαιώνεται η αυτοδίκαιη ή υποχρεωτικώς επελθούσα άρση της απαλλοτρίωσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία που ορίζεται από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999) πλην του άρθρου 66 αυτού. Στη δίκη καλείται ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση και το Δημόσιο. Η εκδιδόμενη απόφαση είναι ανέκκλητη». Εξάλλου, στο άρθρο 29 προαναφερομένου Κ.Α.Α.Α. ορίζονται τα εξής: «1. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται επί των απαλλοτριώσεων που κηρύσσονται από την έναρξη ισχύος του και εφεξής. 2. Απαλλοτριώσεις που κηρύχθηκαν από 1ης Φεβρουαρίου 1971 και εφεξής διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος από το σημείο στο οποίο βρίσκονται κατά την έναρξη της ισχύος αυτού. Εξαιρούνται τα θέματα εκείνα για τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος έχει κοινοποιηθεί εισαγωγικό δικόγραφο της σχετικής δίκης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου ή έχει εκδοθεί σχετική διοικητική πράξη, ως προς τα οποία εφαρμόζονται μόνον οι διαδικαστικές διατάξεις του παρόντος ...». Εξάλλου, κατά το άρθρο δεύτερο του ως άνω ν. 2882/2001, η ισχύς του Κ.Α.Α.Α. αρχίζει μετά πάροδο τριών μηνών από την δημοσίευση του στην

Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Περαιτέρω, σύμφωνα με το προϊσχύσαν ν.δ. 797/1971 (Α' 1), η προσωρινή αποζημίωση για αναγκαστική απαλλοτρίωση ορίζεται από το Μονομελές Πρωτοδικείο (άρθρ. 18 παρ. 1) και η οριστική αποζημίωση από το Εφετείο (άρθρ. 19 παρ. 1). Κατά το ίδιο νομοθετικό διάταγμα ανακαλείται αυτοδικαίως αναγκαστική απαλλοτρίωση που δεν συντελέσθηκε σε ενάμισι έτος από την έκδοση της δικαστικής απόφασης που προσδιορίζει οριστικώς ή προσωρινώς την αποζημίωση (άρθρ. 11 παρ. 1), η αυτοδικαίως επερχόμενη, όμως, ανάκληση της απαλλοτρίωσης θεωρείται μη γενομένη αν ο καθ' ου η απαλλοτρίωση υποβάλει εντός έτους από την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας έγγραφη δήλωση στο Υπουργείο Οικονομικών ότι επιθυμεί τη διατήρηση της απαλλοτρίωσης, (άρθρο 11 παρ. 3, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του ν. 212/1975, Α' 252). Εξάλλου, στο άρθρο 11 παρ. 4 του ίδιου νομοθετικού διατάγματος ορίζονται τα ακόλουθα: «Ανακληθείσης αυτοδικαίως της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως, η κηρύξασα ταύτην αρχή υποχρεούται όπως εντός διμήνου εκδώσει πράξιν, βεβαιούσαν την επελθούσαν ανάκλησιν και δημοσιευομένην δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Παρερχομένης απράκτου της προθεσμίας ταύτης, δύναται πας ενδιαφερόμενος να ζητήσει, κατά την υπό των άρθρ. 19 έως και 22 του παρόντος οριζομένην ειδικήν διαδικασίαν περί οριστικού προσδιορισμού της αποζημιώσεως, την έκδοσιν δικαστικής αποφάσεως βεβαιούσης την ανάκλησιν, καλουμένου εις την δίκην του υπέρ ου η αναγκαστική απαλλοτρίωσις και του Δημοσίου. Η βεβαιούσα την ανάκλησιν πράξις ή δικαστική απόφασις υποβάλλεται, μερίμνη παντός ενδιαφερομένου, εις τον οικείον φύλακα μεταγραφών, υποχρεούμενον να ενεργήση την δέουσαν καταχώρισιν εις την οικείαν μερίδα του κτήματος και του ιδιοκτήτου...». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, εφόσον η παράλειψη της Διοίκησης να βεβαιώσει την αυτοδικαίως επελθούσα άρση αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, που είχε κηρυχθεί υπό την ισχύ του ν.δ. 797/1971, λόγω μη καταβολής της αποζημίωσης μέσα σε ενάμισι έτος από την δημοσίευση της σχετικής δικαστικής απόφασης περί του καθορισμού της, συντελέσθηκε μετά την έναρξη ισχύος του Κ.Α.Α.Α., αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της αιτήσεως, με την οποία ο ενδιαφερόμενος ζητεί να ακυρωθεί η παράλειψη αυτή και να βεβαιωθεί η αυτοδικαίως επελθούσα άρση της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, είναι το δικαστήριο του άρθρου 11 παρ. 4 του Κ.Α.Α.Α., δηλαδή το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το απαλλοτριωμένο ακίνητο. Εφαρμοστέες δε είναι, και κατά τα λοιπά, οι διατάξεις του ίδιου Κώδικα (πρβλ. ΣτΕ 603/2008, 604/2008, 1980/2005 Ολομ.), οι οποίες διέπουν τις εν λόγω διαφορές, υπαγόμενες, κατά τα ανωτέρω, στην αρμοδιότητα του εν λόγω τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου. Εξάλλου, και στην περίπτωση κατά την οποία η παράλειψη της Διοίκησης να βεβαιώσει την αυτοδικαίως επελθούσα άρση αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, κηρυχθείσας υπό την ισχύ του ν.δ. 797/1971, λόγω μη

- καταβολής της αποζημίωσης μέσα σε ενάμισι έτος από την δημοσίευση της σχετικής δικαστικής απόφασης περί του καθορισμού της, συντελέσθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του Κ.Α.Α.Α., εάν ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει αίτηση προς τη Διοίκηση για να εκδώσει πράξη βεβαίωσης άρσης της απαλλοτρίωσης μετά την έναρξη ισχύος του Κ.Α.Α.Α., και, ακολούθως, μετά τη ρητή ή σιωπηρή απόρριψη της αιτήσεως από το αρμόδιο να βεβαιώσει την άρση διοικητικό όργανο, αίτηση για τη δικαστική βεβαίωση της άρσης αυτής, αρμόδιο για την εκδίκαση της τελευταίας αυτή αιτήσεως είναι το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το απαλλοτριωμένο ακίνητο, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 29 του Κ.Α.Α.Α.
4. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι σε εφαρμογή του ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Αγίου Δημητρίου Αττικής, το οποίο εγκρίθηκε με το διάταγμα της 20.1.1972 (Δ' 31/11.2.1972) και επανεγκρίθηκε με το π.δ. της 13.9.1983 (Δ'502/7.10.1983), εκδόθηκε η 5/19.2.1986 πράξη προσκύρωσης, τακτοποίησης και αναλογισμού αποζημίωσης του Γραφείου Πολεοδομίας Αργυρουπόλεως της Νομαρχίας Αττικής, η οποία κυρώθηκε με την 430297/Α.268/10.6.1987 απόφαση του Νομάρχη Πειραιά και κηρύχθηκαν αναγκαστικώς απαλλοτριωτές, λόγω ρυμοτομίας, εδαφικές εκτάσεις ανήκουσες στην ιδιοκτησία του αναιρεσίβλητου, η οποία κείται στο Ο.Τ. 969, στην συμβολή των οδών Μ. και Σ. του ως άνω Δήμου. Εξάλλου, με την ανωτέρω πράξη προσκύρωσης, τακτοποίησης και αναλογισμού αποζημίωσης, οι ρυθμίσεις της οποίας εξειδικεύτηκαν στο σχετικό, από 19.2.1986, τοπογραφικό διάγραμμα του Πολεοδομικού Γραφείου Αργυρουπόλεως Νομαρχίας Αττικής, καθορίσθηκαν οι υπόχρεοι προς αποζημίωση, και ορίσθηκε, ειδικότερα ως προς την ιδιοκτησία του αναιρεσίβλητου, ότι υπόχρεος προς αποζημίωση λόγω ρυμοτομίας είναι ο Δήμος Αγίου Δημητρίου. Περαιτέρω, με την 946/21.12.1989 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατόπιν σχετικής αιτήσεως του αναιρεσίβλητου, καθορίσθηκε, προσωρινώς, η τιμή μονάδας αποζημίωσης του κατά τα ανωτέρω απαλλοτριωθέντος ακινήτου. Κατόπιν τούτων, ο αναιρεσίβλητος υπέβαλε αιτήσεις, προς τον Δήμο Αγίου Δημητρίου, την 19.10.2005, και προς τη Νομαρχία Αθηνών, την 24.10.2005, με τις οποίες ζήτησε την έκδοση πράξης, με την οποία να βεβαιώνεται η αυτοδικαίως επελθούσα άρση της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης των εκτάσεων του προαναφερθέντος ακινήτου του. Επί των εν λόγω αιτήσεων από μεν το Δήμο Αγίου Δημητρίου Αττικής δεν εκδόθηκε ρητή πράξη, από δε την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αθηνών Πειραιώς (Νομαρχία Αθηνών-Διεύθυνση Πολεοδομίας Νότιου Τομέα) εκδόθηκε η 16262/311/3.11.2005 ρητή πράξη, με την οποία εκδηλώθηκε η άρνηση της να προβεί σε βεβαίωση της άρσης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, με την αιτιολογία ότι «ο εύλογος χρόνος της επί μακρόν δέσμευσης ιδιοκτησίας κρίνεται από τα οικεία Πολιτικά Δικαστήρια». Ο αναιρεσίβλητος με την από 29.11.2005 αίτησή του ενώπιον

του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά ζήτησε βεβαιωθεί η αυτοδίκαιη άρση αναγκαστικής απαλλοτρίωσης του ακινήτου του στο ΟΤ 969 του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως Δήμου Αγίου Δημητρίου Αττικής, η οποία επιβλήθηκε για την εφαρμογή του ρυμοτομικού σχεδίου με την 5/1986 πράξη προσκύρωσης, τακτοποίησης και αναλογισμού της Πολεοδομίας Αργυρούπολης, η οποία κυρώθηκε με την 430297/Α,268/10.6.1987 απόφαση του Νομάρχη Πειραιώς. Το δίκασαν διοικητικό πρωτοδικείο, αφού χαρακτήρισε την ανωτέρω αίτηση ως προσφυγή, δέχθηκε αυτήν καθ' ό μέρος στρεφόμενα κατά του Ελληνικού Δημοσίου και του Δήμου Αγίου Δημητρίου και αφενός μεν ακύρωσε την παράλειψη της Διοίκησης να εκδώσει πράξη βεβαίωσης περί της αυτοδικαίως επελθούσας άρσης της ανωτέρω αναγκαστικής απαλλοτρίωσης λόγω μη καταβολής εντός ενός και ημίσεος έτους από τη δημοσίευση, στις 21.12.1989, της 946/1989 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών της αποζημίωσης που καθορίστηκε προσωρινώς με την απόφαση αυτή του πολιτικού δικαστηρίου, αφετέρου δε βεβαίωσε ότι επήλθε η αυτοδίκαιη άρση της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, αρμοδίως επελήφθη της αιτήσεως του ήδη αναιρεσίβλητου το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά, εφόσον ναι μεν η παράλειψη της Διοίκησης να βεβαιώσει την αυτοδικαίως επελθούσα άρση της εν λόγω αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, κηρυχθείσας υπό την ισχύ του ν.δ. 797/1971, λόγω μη καταβολής της αποζημίωσης μέσα σε ενάμισι έτος από την δημοσίευση της 946/21.12.1989 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών περί του προσωρινού καθορισμού της, συντελέσθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του Κ.Α.Α.Α., πλην εκ του χρόνου υποβολής προς τη Διοίκηση της αιτήσεως του ήδη αναιρεσίβλητου για την έκδοση της βεβαιωτικής πράξης, του χρόνου έκδοσης από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αθηνών Πειραιώς (Νομαρχία Αθηνών-Διεύθυνση Πολεοδομίας Νότιου Τομέα) της 16262/311/3.11.2005 πράξης, με την οποία εκδηλώθηκε η άρνησή της να προβεί σε βεβαίωση της άρσης της εν λόγω αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και του χρόνου κατάθεσης της αιτήσεως για τη δικαστική βεβαίωση της άρσης αυτής (1.12.2005), αρμόδιο για την εκδίκαση της αιτήσεως αυτής ήταν το δίκασαν τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο.

5. Επειδή, ο αιτών Δήμος παραδεκτώς ασκεί την ήδη κρινόμενη αίτηση, εφόσον μετέσχε στη δίκη επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως παθητικά νομιμοποιούμενος διάδικος υπό την ιδιότητα εκείνου υπέρ του οποίου κηρύχθηκε η επίδικη απαλλοτρίωση, καθώς και εκείνου ο οποίος καθορίσθηκε ως υπόχρεος προς αποζημίωση ως προς την ιδιοκτησία του ήδη αναιρεσίβλητου, με την 5/19.2.1986 πράξη προσκύρωσης, τακτοποίησης και αναλογισμού αποζημίωσης λόγω ρυμοτομίας του Γραφείου Πολεοδομίας Αργυρουπόλεως, η οποία κυρώθηκε με την 430297/Α.268/10.6.1987 απόφαση του Νομάρχη Πειραιά (πρβλ. ΣτΕ 1776/2006 7μ.).
6. Επειδή, ο λόγος αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η

αναιρεσιβαλλομένη έσφαλε απορρίπτοντας τον ισχυρισμό του ήδη αναιρεσιώντος, προβληθέντα με το από 10.5.2006 υπόμνημά του, ότι ο αναιρεσίβλητος δεν νομιμοποιούνταν στην άσκηση της αιτήσεως, εφόσον ο τελευταίος δεν απέδειξε εμπράγματα δικαιώματα επί του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι κατά τα ανελέγκτως γενόμενα δεκτά από το δικαστήριο της ουσίας, ο αναιρεσίβλητος είναι κύριος της επίμαχης εδαφικής έκτασης, αυτό δε προκύπτει από το υπ' αριθ. 62302/30.9.1965 συμβόλαιο του Συμβολαιογράφου Αθηνών Γ. Α., την υπ' αριθ. 5/19.2.1986 πράξη προσκύρωσης, τακτοποίησης και αναλογισμού αποζημίωσης λόγω ρυμοτομίας του Γραφείου Πολεοδομίας Αργυρουπόλεως και από το επισυναπτόμενο σε αυτήν από 19.2.1986 τοπογραφικό διάγραμμα καθώς και από την υπ' αριθ. 946/21.12.1989 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία κατόπιν σχετικής αιτήσεως του αναιρεσίβλητου, καθορίσθηκε, προσωρινώς, η τιμή μονάδας αποζημίωσης του απαλλοτριωθέντος ακινήτου.

7. Επειδή, προβάλλεται, περαιτέρω, ότι η αίτηση-προσφυγή του αναιρεσίβλητου ασκήθηκε προώρως και, συνεπώς, απαραδέκτως ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου κατά της σιωπηρής απόρριψης από τον Δήμο της από 19.10.2005 αιτήσεώς του για τη βεβαίωση της αυτοδίκαιος άρσης της απαλλοτρίωσης, εφόσον κατά τον χρόνο άσκησης της αιτήσεως - προσφυγής αυτής ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου (1.12.2005) δεν είχε συντελεσθεί δια της παρόδου τριμήνου η σιωπηρή απόρριψη της από 19.10.2005 αιτήσεως του και, συνεπώς, το δίκασαν δικαστήριο έσφαλε δεχόμενο τα αντίθετα. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος, εφόσον πριν από την άσκηση της προσφυγής είχε εκδοθεί η 16262/311/3.11.2005 πράξη της Διεύθυνσης Πολεοδομίας Νότιου Τομέα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Αθηνών Πειραιώς - Νομαρχία Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε ρητώς το αίτημα του αναιρεσίβλητου για την έκδοση βεβαιωτικής πράξης από την αρμόδια προς τούτο, κατά το άρθρο 11 παρ. 4 του Κ.Α.Α.Α., αρχή.
8. Επειδή, προβάλλεται, τέλος, ότι η ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου αίτηση του αναιρεσίβλητου ασκήθηκε καταχρηστικά, δοθέντος ότι ο αναιρεσίβλητος δεν έχει καταθέσει αίτηση στο Μονομελές Πρωτοδικείο για την αναγνώρισή του ως δικαιούχου της αποζημίωσης, ο δε Δήμος θεωρεί απολύτως αναγκαία τη διατήρηση της επίμαχης απαλλοτρίωσης και προτίθεται να προβεί στην απευθείας αγορά του ακινήτου εφόσον ο αναιρεσίβλητος προσκομίσει τους τίτλους ιδιοκτησίας του. Ο λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 11 παρ. 3 και 4 του Κ.Α.Α.Α. και 11 παρ. 1 και 4 του ως άνω ν. 6/797/1971, η προβλεπόμενη από τις διατάξεις αυτές αίτηση του καθ' ου η απαλλοτρίωση προς το δικαστήριο, με την οποία ασκείται το δικαίωμά του για την αναγνώριση της αυτοδικαίως επελθούσας, κατά το Σύνταγμα και τον νόμο,

άρσης της απαλλοτρίωσης, λόγω μη καταβολής της δικαστικώς προσδιορισθείσας αποζημίωσης εντός της προβλεπόμενης από τις εν λόγω διατάξεις προθεσμίας του ενός και ημίσεος έτους από την έκδοση της απόφασης, με την οποία καθορίζεται η προσωρινή αποζημίωση, δεν μπορεί να αποκρουσθεί με την επίκληση ισχυρισμού περί καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος αυτού (άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα) (βλ. ΣτΕ 1604/2008, 566/1999).